

ŻELGANOCNÓ PALMA

Leszek Czyż

Požem wóm, ze nojżęcej roboty, to je zawdy u nas przed świętańi Żelgejnocy. Cale oddychu ni ma. A to śwęcónek przystrojeć, a to jojka umalować, a to znów kśotków z bżībuły do palmy narobźeć.

Nojprzód, to muśółem pomagać matce jek bżelyła ścany w alkerzu. Za śile znów ócec nakozoł ni pugrótky zagrabźeć; ji tylo tak lotołem z jedne w drugo. A nojlepszej, to ni chyba te lotańe wychodziło.

Jek ócec przyńós z zogajńika ten jeglyjowy drążek do palmy, to z nejnsca uśedłym kśotky robźeć. Troche śe krzyżulem, bo to marudno robota, ale nie było retunku – mus to mus. Jek bułem u Jożoków, to godaly, ze latoś nie będo robźeć takej duzej palmy, ale one same nie za duze, to ji palmy robźó mńejse.

Mamuśa moźiła, ze Pan Bóg je wysoko, to maluśkej palmy nawet nie zauwozy. Ji dlatego nakozala ojcozu wyćać dłuźso jeglyjke.

Ńe źem cyśta ślysely, ale Zośka Jożokowa na zapoźedźe dała. Majó śe zeńeć z tem małem Antkem Froncokowem. Zośka moźi, ze to nić ze mały; robota przy źeńi, podbrykywać do nej nie trzeba. A ji do tońca ponoć zgrabny. Polecke, to ji w lewo, ji w prawo okręco na jednej nodze. A jek tańcuje powońnoka, to mu śe az skrzy spod nopśećków.

Mamuśa ni moźiła, ze dowńej, to do nej tez przyjezdzoł taky jeden z Pśątkoźizny. Roz przyjechoł, obejrzoł, obejrzoł ji wźón na muzyke. A jek w tońcu przyćisnón do śe, to az dźórke na plecach w nowej blusce papśerosem wypoluł! Późnej drugi roz przyjechoł, znów obejrzoł, obejrzoł... ji źęcej nie przyjechoł. Moze to ji dobrze, ze mamuśa z ojcem śe ozeńiła, a nie z jekem obcem chłópem.

Jek juz zrobiłym to naso palme, to zaro zańeślym jo do koścoła. Kśadz pośwęcúł, a jekem śly w procesyji, to zauwozułem, ze Frącokowe nely jesce źęksó. Frącoków Antek, to az śe przegynoł jek jó wynośuł z koścoła. Myślołem ze śe zaro wywaly, ale nie. Set śtybno, bo śe chćół przed Zośkó jek nojlepszej okozać. Jekem tak set kele ojca w tej procesyji, to poźedźółem sobźe, ze jek będe duzy, to zrobźe palme az do samjuśkego nieba, zeby Pan Jezus źidźoł chto tu je nojpoboźńejzy we wśi!

Kurpiowskie „ó” czytamy jak samogłoskę między „o” a „u”.

Kurpiowskie „i” czytamy jak samogłoskę między „i” a „y”.

Leszek Czyż

Autor wpisu: **Leszek Czyż**